

[Krarup.]

kedet som køber af vore heste —, nu er bortfaldet. Det behøver vi altså ikke at tage hensyn til.

Kupering af hunde derimod kan slet ikke sammenlignes med kupering af heste. Hunde bruger ikke halen som værn mod fluer og andre insekter. Men kuperingen bør foretages, inden hvalpene er 8 dage gamle. Derimod ved jeg, at kupering af hundes ører er en meget pinagtig sag, og jeg har ikke noget imod, at den bliver helt forbudt. Jeg kan ikke se, at man går hundeopdrætterne for nær, selvom de siger, at de forskellige racer har deres forskellige fordele, deres forskellige kendetegn, deres racepræg o. s. v., og nogle af dem skal have kuperede ører. At man helt forbyder dette, vil jeg i alle tilfælde hilse med glæde.

Jeg ventte, som det blev bebudet af den ærede ordfører, der talte før mig, at lovforslaget skal behandles i et udvalg, og jeg vil ønske, at man der også vil forhandle om slagtemåderne for heste, kvæg og svin. Heste og kvæg bliver ofte skudt inden selve slagtingen, men på et bestemt stort slagteri har man fundet på at bedøve dyrene med lattergas og er godt tilfreds dermed. Når man ikke alle steder skyder heste og kreaturer før selve slagtingen, har det sin forklaring i, at jøderne, der jo handler meget med kød og har deres bestemte ritualer, ikke vil have kød af dyr, der er skudt før slagtingen. Men der er det det heldige, at de har set slagting af dyr, der var bedøvet med denne gas, og det har de ikke noget imod. Iøvrigt må jeg indrømme, at den jødiske form for slagting, schächtning, som den kaldes, vistnok ikke påfører dyrene de lidelser, der ofte omtales. Jeg har set, hvordan man schächter dyr. Der bruges til det formål en ganske speciel kniv, der er overordentlig skarp, og når begge halspulsårer skæres over samtidig, bliver hjernen øjeblikkelig blodtom. Det går, som en dyrlæge sagde til mig, meget, meget hurtigt, man kan næsten ikke sige, hvor hurtigt dyret mister bevidstheden.

Derimod tror jeg, at svineslagtingen herhjemme trænger til at reformeres. Jeg har set det samme som det ærede medlem hr. Dons omtalte før, at dyret indfanges i stikfolden, bliver hængt op ved det ene bagben og ført på et transportbånd fra stikfolden hen til stikkeren, og på den måde påføres der det unødige lidelser. Det kan man ikke være blind for; det kan man ikke være døv for, skulle jeg måske hellere sige, når man er i nærheden og hører dyrene skrike. Derfor er det vel værd at lægge mærke til, at en-

kelte slagterier er gået over til at bedøve svinet ved elektricitet før selve slagtingen. Det medfører praktisk talt ingen udgifter; de er så uvæsentlige, at de ikke er værd at regne med, og det har endogså økonomiske fordele derved, at lårbensbrud er langt sjældnere på de grise, der bliver bedøvet ved elektricitet, inden de stikkes, og lårbensbrud forringer svinets værdi ganske betydeligt, så selvom man kun tog økonomiske hensyn, kunne man også tilråde at indføre denne slagtemetode. At den er betydelig mere human er så ligetil, og det skulle glæde mig, om der kunne indføres bestemmelser om den i dyreværnsloven.

Jeg vil også gerne med et par ord omtale jagten på vildt i marker og skove. Her trænges der sikkert til skærpede regler. Jeg mener f. eks., at det under straf bør forbydes at skyde såvel kronvildt som dåvildt og sitkavildt med hagl. Disse store hjortearter dræbes med kugler, men man skal være meget heldig, hvis man kan dræbe dem med hagl; da kan man egentlig kun såre dem, og det er dyrplageri. Ligeledes bør vildtsakse til fangst af ræve, grævlinger, ildere og den slags dyr kun undtagelsesvis være tilladt. Efter gældende lov må der stilles rævesakse i gård og indhegnet have, og det er måske vanskeligt helt at forbyde brug af disse sakse, men de bør i alt fald autoriseres i hvert enkelt tilfælde og forsynes med nummer, så at forsømmelser med hensyn til eftersyn af disse vildtsakse kan blive påtalt og straffet.

Der tales i lovforslagets § 1 om vanrøgt af dyr. Herunder finder jeg, at man bør medtage regler for læsning, fodring og vanding af dyr, der transporteres med bane, bil eller skib. Det er fuldkommen uforvarsligt, hvad der bydes f. eks. heste af vanrøgt, når de eksporteres i skibe. Jeg skal ikke trække tiden ud, ellers kunne jeg fortælle noget om, hvorledes heste blev transporteret f. eks. til Polen under de store hesteopkøb efter kapitulationen. Det var simpelthen oprørende. Der er i § 3 foreslået regler om straf for mishandling af dyr, og vanrøgt bør også kunne henføres herunder, men det er alligevel et spørgsmål, om ikke § 3 går for vidt, idet den berører ejendomsretten.

Det kan der imidlertid også forhandles om i udvalget.

Egentlig burde jeg standse her, idet jeg har gennemgået det vigtigste af, hvad jeg kunne tænke mig at nævne, men der er alligevel to forhold, jeg har lyst til at fremdrage, idet det efter min mening ikke ville være helt rigtigt, hvis det ikke skete.

Det ene er omtalt i en række artikler,